

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 4C/143/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614206047
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Bajlová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2014:5614206047.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou Mgr. Zuzanou Bajlovou v právnej veci navrhovateľa: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, Liptovský Mikuláš, so sídlom M. M. Hodžu 30, Liptovský Mikuláš, IČO: 37 905 538, proti odporcovi: S.. K. S., J.. XX. XX. XXXX, bytom O. XXX, štátny občan SR, zastúpený JUDr. Miloslavom Hrickom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom Ulica 1. mája 709, Liptovský Mikuláš, o zaplatenie 25.434,67 eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a.

Súd p r i z n á v a odporcovi náhradu trov konania a to trov právneho zastúpenia vo výške 1.824,77 eur, ktoré je navrhovateľ povinný zaplatiť odporcovi na účet jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na tunajší súd dňa 03. 07. 2014 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu 25.434,67 eur a nahradiť trovy konania, ktorý návrh odôvodnil tým, že odporca v čase kedy ako štátny zamestnanec pôsobil u navrhovateľa, spôsobil navrhovateľovi svojím protiprávnym konaním škodu vo výške najmenej 25.434,67 eur, keď ako verejný činiteľ v úmysle zadovážiť inému neoprávnený prospech prekročil svoju právomoc, nesplnil povinnosti vyplývajúce z jeho právomoci, čím spáchal závažnejším spôsobom konania po dlhší čas, pričom svojím konaním spáchal pokračovací zločin v zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. b), c), ods. 2 písm. a) (§ 138 písm. b) Trestného zákona), za čo bol po schválení dohody o vine a treste uzatvorenej medzi Okresnou prokuratúrou Liptovský Mikuláš a navrhovateľom odsúdený Okresným súdom Liptovský Mikuláš k trestu odňatia slobody o výmere 35 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom vo výške štyri roky a zákaz činnosti v trvaní päť rokov.

Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd konal a rozhodol v neprítomnosti odporcu, ktorého neúčast' na pojednávaní ospravedlnil jeho právny zástupca.

Poverený zástupca navrhovateľa trval na podanej žalobe. Uviedol, že ich nárok premlčaný nie je. Kontrola bola uskutočnená v čase od 26. 01. 2009 do 11. 02. 2009 na úseku dávok. Na základe jej výsledku na Okresnú prokuratúru Liptovský Mikuláš dňa 19. 03. 2009 dali oznámenie z podozrenia z trestnej činnosti. Doklady odovzdali príslušníkom policajného zboru.

Právny zástupca odporcu žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Uviedol, že majú za to, že nárok navrhovateľa je premlčaný, ak si navrhovateľ svoj nárok na náhradu škody neuplatnil v trestnom konaní. Trestný rozsudok, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste nadobudol právoplatnosť dňa 12. 12. 2013. To, že bude navrhovateľ s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie, bolo zrejmé navrhovateľovi už skôr. Navrhovateľ mal dostatok času, aby urobil všetky potrebné kroky na

to, aby žalobu na náhradu škody podal v primeranej lehote po skončení trestného konania. Z.. S. si nárok na náhradu škody v trestnom konaní uplatnil až v roku 2012 a v čase, keď bolo podávané trestné oznámenie, voči odporcovi nebolo vznesené obvinenie. V prípade, ak súd dospeje k záveru, že nárok navrhovateľa premlčaný nie je, spoluzodpovednosť nesie aj navrhovateľ, nakoľko neurobil žiadne kroky k vymoženiu neoprávnené vyplatených dávok.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listín založených v spise, ako aj s obsahom pripojeného trestného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš 1T/114/2013.

Zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti súd zistil tento skutkový a právny stav:

Z obsahu pripojeného spisu tunajšieho súdu 1T/114/2013 mal súd preukázané, že Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č.k. 1T/114/2013-549 zo dňa 12. 12. 2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť 12. 12. 2013 schválil dohodu o vine a treste uzavretej dňa 22. 08. 2013 v znení dohody o vine a treste zo dňa 12. 12. 2013 medzi obvineným K. S. a Okresnou prokuratúrou Liptovský Mikuláš a uznal odporcu za vinného, že ako verejný činiteľ v úmysle zadovážiť inému neoprávnený prospech prekročil svoju právomoc, nespĺnil povinnosti vyplývajúce z jeho právomoci, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, čím spáchal pokračovací zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. b), c), ods. 2 písm. a) (§ 138 písm. b)) Trestného zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 35 mesiacov s podmieneným odkladom a zároveň uložením probačného dohľadu nad správaním obvineného v skúšobnej dobe vo výmere štyri roky. Súd uložil obvinenému podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, povinnosť strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš a zároveň súd podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal poškodeného - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš s uplatneným nárokom na náhradu škodu na občianske súdne konanie. Ďalej súd uložil obvinenému trest zákazu činnosti vykonávať funkciu štátneho zamestnanca podľa Zákona 312/2001 Z. z. v platnom znení v trvaní päť rokov.

Z obsahu pripojeného vyšetrovanie spisu Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Úrad justičnej a kriminálnej polície Liptovský Mikuláš ČVS: ORP-177/JP/LM/2009 mal súd preukázané, že trestné stíhanie za zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku bolo začaté podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku uznesením zo dňa 23. 05. 2009 a uznesením vyšetrovateľa Policajného zboru zo dňa 20. 11. 2009 bol podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku stíhaný odporca. Nárok na náhradu škody si v trestnom konaní uplatnil za poškodeného K. S. do zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného dňa 23. 01. 2012

Podľa § 115 ods. 1, 2 Zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe v znení účinnom do 31. 10. 2009 štátny zamestnanec, ktorý zodpovedá za škodu, je povinný nahradiť služobnému úradu skutočnú škodu, a to v peniazoch, ak škodu neodstráni uvedením do predošlého stavu. Náhrada škody, ktorú spôsobil štátny zamestnanec z nebanlivosti, nesmie u jednotlivého štátneho zamestnanca presiahnuť sumu rovnajúcu sa trojnásobku jeho funkčného platu pred porušením povinnosti, ktorým spôsobil škodu. Toto obmedzenie neplatí, ak ide o osobitnú zodpovednosť zamestnanca podľa osobitného predpisu 25a) alebo ak bola škoda spôsobená pod vplyvom alkoholu alebo po požití omamnej látky alebo psychotropnej látky.

Podľa § 116 ods. 1, 2 Zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe v znení účinnom do 31. 10. 2009 služobný úrad je povinný vymáhať náhradu škody, za ktorú zodpovedá štátny zamestnanec služobnému úradu. Sumu náhrady škody, ktorú spôsobil štátny zamestnanec, určí podľa § 115 vedúci úradu. Sumu náhrady škody, ktorú spôsobil vedúci úradu sám alebo spoločne s podriadeným štátnym zamestnancom, určí podľa § 115 vedúci nadriadeného služobného úradu. Ak služobný úrad nemá nadriadený služobný úrad, sumu náhrady škody určí podľa § 115 úrad vlády, a ak škodu spôsobil vedúci úradu v služobnom úrade uvedenom v § 7 ods. 1 písm. b) v prvom bode, v druhom bode, vo štvrtom bode, v siedmom bode a v ôsmom bode, sumu náhrady škody určí ten, kto ho vymenoval.

Podľa § 106 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví. Právo na náhradu škody spôsobenú niektorým trestným činom korupcie podľa osobitného zákona sa premlčí za tri roky

odo dňa nadobudnutia právoplatnosti odsudzujúceho rozhodnutia súdu o spáchaní niektorého trestného činu korupcie, najneskôr za desať rokov odo dňa spáchania tohto trestného činu.

Účelom právnej úpravy inštitútu premlčania v občianskoprávných vzťahoch je, aby oprávnený subjekt po hrozbe sankcie premlčania uplatnil svoje právo v stanovenej premlčacej dobe - teda včas. Účinné vznesenie námietky premlčania práva znamená, že súd oprávnenej osobe nemôže premlčané právo priznať, keďže vznesením námietky premlčania zaniká nárok na autoritatívnu vynúiteľnosť uplatneného práva. Teda premlčaním síce nárok nezaniká, nemôže byť však súdom priznaný. Pri práve na náhradu škody je stanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna a objektívna, ich začiatok je stanovený odlišne. Objektívna premlčacia doba plynie od tzv. škodovej udalosti. Subjektívna potom odo dňa, kedy sa poškodený dozvie o vzniknutej škode a kto za ňu zodpovedá. Ich vzájomný vzťah je taký, že sú od seba nezávislé, čo do plynutia, jeho začiatku, ak skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí bez ohľadu na druhú premlčaciu dobu (rozsudok NS ČR z 13. 12. 200, sp. zn. 25Cdo/699/1999). Pre vzťah objektívnej a subjektívnej premlčacej doby platí zásada, že lehota so subjektívne stanoveným začiatkom nemôže skončiť neskôr ako lehota s objektívne určeným začiatkom, ale môže skončiť najneskoršie s ňou. Plynutie premlčacej doby v prípade práva na náhradu škody je viazané na subjektívny moment, ktorý spočíva vo vedomosti poškodeného o spôsobenej škode a o tom, kto za škodu zodpovedá. V prípade právnickej osoby nie je nevyhnutné, aby túto vedomosť nadobudol štatutárny orgán; postačí, ak sa o tom dozvie niektorý jej organizačný útvar alebo vedúci zamestnanec, do pôsobnosti ktorého patrí vykonávať opatrenia na predchádzanie škodám.

Podľa § 112 Občianskeho zákonníka ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. Inštitútom spočívania premlčacej doby sa zabezpečuje nemožnosť premlčania práva počas doby, v ktorej sa účastník právneho vzťahu svojho práva domáha na súde, prípadne u iného príslušného orgánu. Riadnym uplatnením nároku na náhradu škody v adhéznom konaní, ktoré by malo za následok spočívanie premlčacej doby, nie je samotné podanie trestného oznámenia, ak neobsahuje požiadavku, aby konkrétnej osobe bola uložená povinnosť o náhradu škody v určitej výške (uznesenie NS ČR z 24. 05. 2006, sp.zn. 25Cdo/2478/2004). Uvedenému názoru zodpovedá aj uznesenie ÚS SR z 26. 10. 2011, sp. zn. II. ÚS 492/2011-14 (č.l. 43 spisu), v zmysle ktorého podľa judikatúry všeobecných súdov, ako aj zo znenia § 46 ods. 3 Trestného poriadku je jednou zo základných podmienok na vyslovenie povinnosti nahradiť škodu, aby poškodený svoj nárok uplatnil voči určitej osobe - obžalovanému. Z uvedeného vyplýva, že vo veci poškodeného sa konanie začína uplatnením si nároku na náhradu škody voči určitej osobe, ktorej určitosť je vyjadrená najskôr vznesením obvinenia. Princíp prezumpcie neviny je vlastný trestnému právu, avšak pri posudzovaní otázky, kedy sa poškodený dozvie o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá, je rozhodujúci okamih, kedy zistí skutkové okolnosti rozhodujúce pre vymedzenie zodpovedného subjektu. Nejde tu teda vôbec o to, či sa škodca dopustil konania, ktoré napĺňa skutkovú podstatu niektorého z trestných činov, ale len o to, či svojím (zavineným) konaním spôsobil majetkovú stratu poškodeného. Námietka, že subjektívna premlčacia doba začína plynúť až okamihom nadobudnutia právoplatnosti trestného príkazu, teda nie je dôvodná (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 13. 11. 2008 sp. zn. 21Cdo/2958/2007).

Ako vyplýva z pripojeného vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Úrad kriminálnej a justičnej polície Liptovský Mikuláš ČVS: ORP-177/JP-LM-2009 navrhovateľ ako poškodený si prostredníctvom svojho povereného zamestnanca K. S. uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 36.810,89 eur dňa 23. 01. 2012 (č.l. 344 pripojeného vyšetrovacieho spisu). Ako bolo konštatované vyššie, za riadne uplatnenie si nároku na náhradu škody navrhovateľom voči určitej osobe - odporcovi nemožno považovať podanie trestného oznámenia podaním doručeným Okresnej prokuratúre dňa 19. 03. 2009 (č.l. 5 pripojeného vyšetrovacieho spisu), keďže voči odporcovi bolo začaté stíhanie podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku pre zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona až uznesením vyšetrovateľa Policajného zboru Okresného riaditeľstva PZ Liptovský Mikuláš dňa 20. 11. 2009. Nakoľko ku škode došlo v období mesiacov január 2004 až august 2008, o ktorej škode sa navrhovateľ dozvedel z Protokolu o výsledku kontroly Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny, odbor kontroly, Bratislava (č.l. 115 pripojeného vyšetrovacieho spisu) č. AA/2009/03882-GROK zo dňa 10. 02. 2009, prerokovaným dňa 11. 02. 2009 a nárok na náhradu škody si v trestnom konaní uplatnil až dňa 23. 01. 2012 t.j. po uplynutí subjektívnej premlčacej doby, súd žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 Obč.súd.por. tak, že priznal odporcovi, ktorý mal plný úspech vo veci právo na náhradu trov konania potrebných na účelne bránenie práva proti navrhovateľovi, ktorý vo veci úspech nemal. Trovy konania odporcu pozostávajú z týchto úkonov právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia 419,90 eur + režijný paušál 8,04 eur, účasť na pojednávaní dňa 30. 07. 2014 po 104,97 eur + režijný paušál 8,04 eur, účasť na pojednávaní dňa 21. 10. 2014 po 419,90 eur s režijný paušál 8,04 eur, účasť na pojednávaní dňa 06. 11. 2014 po 419,90 eur + režijný paušál 8,04 eur, účasť na pojednávaní dňa 30. 12. 2014 po 419,90 eur + režijný paušál 8,04 eur + 20 % DPH, spolu trovy právneho zastúpenia 1.824,77 eur, ktoré súd uložil navrhovateľovi zaplatiť odporcovi na účet jeho právneho zástupcu (§ 149 ods. 1 O.s.p). Súd právnenému zástupcovi odporcu nepriznal odmenu za úkon právnej služby - vyjadrenie k žalobe, nakoľko sa nejedná o úkon účelne vynaložený, keďže odporca sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu k podanej žalobe vyjadril na pojednávaniach, ktoré vo veci boli nariadené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.